

[Holger Eriksen.]

af den karakter, som det foreliggende har. Jeg forstår ikke, at venstre nu har fundet på, at man ikke vil stemme for det ændringsforslag, vi her har stillet. Det er dog i høj grad en imødekønnen af de synspunkter, som er fremsat af venstre. Det medfører, som det ærede medlem selv har gjort opmærksom på, at landbruget, hvor det drejer sig om regulær landbrugsjord, helt bliver fri for grundstigningsskyld, men her stiller venstre sig altså på det standpunkt, at hvis partiet ikke kan få det, som det ønsker, foretrækker det, at landbruget i fremtiden får en mulighed for at komme til at betale grundstigningsskyld.

Iøvrigt må jeg protestere imod udtalelsen om, at for venstres vedkommende er det ikke procentens højde, som er afgørende. Her er jeg helt enig med det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen. Det ærede medlem hr. Hans Conrad Koefoed gjorde opmærksom på, at venstre ville gå lidt videre med hensyn til procenten. Ja, så kan jeg jo også sige, at vi i socialdemokratiet og det radikale parti har været parate til at gå lidt længere ned, hvis vi derved havde fået den fordel, som vi erkender ligger i, at mange partier står bagved et sådant lovforslag; men det var jo desværre ikke muligt, at vi kunne finde hinanden. Det er en kendsgerning, at det ene og alene var på procentens størrelse, forliget strandede. Alle de øvrige spørgsmål kunne man let være blevet enig om, og den forskel, der er, er jo i sig selv ganske ubetydelig.

Jeg afventede med stor interesse, hvorledes det ærede medlem hr. Hans Hansen (Rørby) ville klare forsøget på at optræde som Celestin og Floridor på samme tid; jeg synes nu heller ikke, at det lykkedes for ham. Vi fik fastslået, at retsforbundet vil betale erstatning i samme øjeblik, der skal indføres fuld grundskyld. Det blev svøbt lidt ind, men det blev anerkendt, men samtidig blev det sagt, at gennemførelsen af grundstigningsskyld ikke giver nogen mulighed for skattelettelse. Så spørger jeg det ærede medlem: Giver gennemførelsen af fuld grundskyld en sådan mulighed? Hvis man tænker sig, at staten overtager al grundværdi og f. eks. betaler 4 pct. af den, fordi man regner med, at 4 pct. er den gældende rente, og man samtidig opkræver 4 pct. hos dem, der får brugsværdien, vil jeg mene, at man har fået akkurat lige store størrelser på begge sider i ligningen, og så kommer der ikke derigennem een eneste øre i samfundets kasse. Det er først, når

man begynder at konstatere stigning i den kommende tid, at det begynder at få virkning, og det vil altså sige, at ganske uden hensyn til, på hvilken måde man har fået fuld grundskyld, giver det ikke en øre i kassen. Man kan selvfølgelig opkræve skatter enten på formuen eller på anden måde og derved camouflere det, men det kan man godt gøre alligevel. Det faktiske er, at selve reformen ikke betyder noget, inden der har fundet grundstigning sted; det er først den, der begynder at få betydning; men så er der i den henseende ingen forskel på gennemførelse af fuld grundskyld og på gennemførelse af grundstigningsskyld, og så er der ingen begrundelse for, at man på nærværende tidspunkt ikke vil være med til at gennemføre en grundstigningsafgift.

Det ærede medlem var klar over, at det måske var tvivlsomt, om man kunne give grundskyldskommissionen æren for, at priserne var faldende. Det giver jeg det ærede medlem ret i. Men så føjer det ærede medlem til: men der har været en hemning alligevel, og denne hemning må fastholdes. Ja, hemningen har været den omstændighed, at vi havde dette forslag liggende på rigsdagens bord, og det er nødvendigt at fastholde denne hemning, men det vil det ærede medlem jo ikke, og det er derfor, han stiller sit dagsordensforslag, som, ligegyldigt hvordan man end fortolker det, går ud på, at man skal udsætte det hele. Og her kan det ikke hjælpe at henvise til, at det lovforslag, vi i dag behandler, først bliver effektivt i 1955; hvis vi ikke gennemfører det i dag, men først næste år, kan vi ikke lade det få vurderingen 1950 som udgangspunkt, fordi vi ikke kan lave lovgivning med tilbagevirkende kraft, og derfor går det ærede medlems standpunkt helt imod det, som oprindeligt har været hans partis idé.

Hans Conrad Koefoed: Fordi ret nu engang skal være ret, vil jeg gerne sige til den højtærede finansminister, at han har uret, når han antyder, at udvalgsarbejdet i den senere tid skulle have været præget af den almindelige politiske situation iøvrigt. Det tror jeg ikke, og alle mine udvalgskolleger vil give mig ret i, at vi ikke på nogen måde har arbejdet med skyklapper for øjnene, hverken for det ene eller for dem begge to. Vi har tværtimod stirret på problemet så godt, vi har kunnet, men jeg for mit vedkommende vil i alt fald stille mig noget tvivlende overfor, at vi skulle have kunnet gennemskue det altsammen.

Når finansministeren slutter med, at utak er verdens løn, og nu har han i flere år ar-